

den Tid, som var forudsat. Det har haft til Følge, at en hel Del Tiendeydere maa blive ved at betale. Navnlig naar Kapitelstaksten er høj, maa de, indtil de faa Sognets Tiende afløst, betale en større Tiende aarlig end de, der have faaet den afløst. Skal det virke til den ene Side, maa det ogsaa virke til den anden. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde medføre farlige Konsekvenser at vedtage Henvisningen, og at vi vilde have vanskeligt ved at gaa imod dem i Fremtiden. Derimod vilde det være ønskeligt, om Ministeren vilde gøre det til Genstand for velvillig Undersøgelse, om man ikke kunde bevilge nogen Erstatning til de mindre Præsteembeder. Jeg skal dermed atter anbefale at stemme imod denne Henvisning, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har foreslaaet.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) har stillet Forslag om at henvise Andragendet fra Sløjdforeningen af 1902 til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det ærede Medlem har jo nu hørt den højtærede Ministers Udtalelse angaaende denne Sag. Den samme Udtalelse have vi hørt oppe i Finansudvalget, og Finansudvalget har derefter ikke fundet Anledning til at henvise Andragendet. Jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om at tage Forslaget tilbage. Jeg har ogsaa stor Sympati for Sagen og vil derfor nødig have Forslaget stemt ned. Men jeg haaber, at det skal vise sig, at vi ved en Forhandling skulle komme til at arbejde sammen i denne Sag, saa at Sløjdforeningen af 1902 kan føle sig tilfredsstillet med den Fordeling, som Dansk Sløjdforening foretager. Skulde det ikke ske, kunne vi jo altid faa Sagen frem igen. Jeg vil altsaa anmode det ærede Medlem om at tage Ændringsforslaget tilbage, ellers maa jeg tilraade at stemme mod det.

Halsted: Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Disput med den ærede Ordfører om dette Spørgsmaal. Jeg vil blot sige til ham, at der mangler jo som Grundlag for hele hans Opfattelse den Ting, at Præsterne skulde have været spurgt om, hvorvidt de vilde gaa ind paa den Beregning, eller om de vilde foretrække fremdeles at faa deres Lønning beregnet efter Kapitelstaksten, saa længe de sad i det samme Embede. Og naar det mangler, er det jo noget helt andet. Hvad Konsekvenserne angaar, tror jeg overhovedet aldrig, man skal frygte for

Konsekvenser, der blot sigte til at øve Retfærdighed. Dem kunne vi dristig gaa til.

Jeg vil takke den højtærede Minister for hans sidste Udtalelse. Jeg skønner ikke rettere end, at selv om man lod Forslaget gaa til Afstemning og fik det vedtaget — hvad der jo ikke er stor Sandsynlighed for —, kunde jeg dog ikke naa videre i dette Øjeblik, da Ministerens sidste Udtalelser jo lød paa, at han vilde se Tiden an i Aar endnu og medtage de Beregninger, der fremkom fra de Sogne, hvor der blev afløst, for derefter at tage under Overvejelse, hvorledes man kunde ordne Forholdet. I Henhold til disse Udtalelser skal jeg derfor tage Indstillingen under Nr. 1 paa Udvalgets Liste tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 1 paa Udvalgets Liste (2den Afdeling) er tagen tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager den?

Ordføreren (Nørhave): Jeg optager den.

H. Rasmussen: Efter de forholdsvis velvillige Udtalelser af Ordføreren om Andragendet fra Sløjdforeningen af 1902 skal jeg tillade mig at tage Indstillingen under Nr. 1 til 2den Afdeling tilbage. Jeg gør det i Haab om, at der fremtidig maa findes en Ordning, der ved Siden af at være tilfredsstillende for Sløjdforeningen af 1902 ikke gaar Dansk Sløjdforening for nær.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 1 til 2den Afdeling er taget tilbage. Ønsker ingen at optage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Inden Forhandlingen slutter, vil jeg gerne overfor den højtærede Minister udtale min Tilfredshed overfor hans Udtalelser angaaende Museumssagen i Vejen. Paa Sagens nuværende Stadium kunde han efter min Mening ikke ret vel udtale sig bedre og mere hensynsfuldt. Naar den højtærede Minister saaledes — jeg skal ikke komme ind paa mange Ting — opstillede det som en Fordring, at der maa skaffes Garanti til Veje for, at Bygningen fremtidig kun benyttes til det Formaal, for hvilket den opføres, finder jeg det fuldkommen rigtigt. Staten kan naturligvis ikke yde 35,000 Kr., eller hvor meget det nu er, til en Bygning, der maaske om faa Aar bliver anvendt til helt andre Øjemed